

Arrest

nr. 55 732 van 8 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 september 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MENS, die *loco* advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 februari 2010 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet).

Op 14 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 28 september 2010. Tegelijk met deze beslissing wordt verzoeker ter kennis

gebracht van het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 19.02.2010 werd ingediend door:

*M., S. (R.R.:000)
nationaliteit: Onbepaald
geboren te (...)
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene beroept zich op criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Betrokkene voldoet evenwel niet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden betreffende de termijnen, die stellen dat een regularisatieaanvraag op basis van punt 2.8B van de instructies moet worden ingediend of aangevuld tijdens de periode van 15 september 2009 tot en met 15 december 2009. De aanvraag art. 9bis werd ingediend op 19.02.2010, dus niet tijdens de vooropgestelde periode.

Het feit dat betrokkene sinds 26.09.2005 in België verblijft, geïntegreerd zou zijn, Nederlands geleerd heeft, een arbeidscontract opgesteld door de werkgever NV(...), een werkbepoofte en getuigenverklaringen voorlegt, verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Hij diende een asielaanvraag in op 26.09.2005, die afgesloten werd op 11.04.2006 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem betekend op 03.02.2006 en verblijft sindsdien illegaal in België. De duur van de procedure – namelijk iets minder dan zeven maanden – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Betrokkene beweert dat het voor hem volstrekt onmogelijk is de aanvraag via de gewone procedure in te dienen. Hij legt echter geen enkel bewijsstuk voor dat deze bewering zou kunnen staven. Het is aan betrokkene om minstens een begin van bewijs te leveren. De loutere bewering dat het onmogelijk zou zijn de aanvraag via de gewone procedure in te dienen, volstaat niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden. Niets verhindert betrokkene derhalve om terug te keren en via de reguliere weg een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Het staat betrokkene vrij hiertoe de hulp in te roepen van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM).”

En:

“In uitvoering van de gemachtigde van de Minister van Migratie en Asielbeleid (1) (2)

wordt aan M. S.

geboren te (...),

van onbepaald nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 27 okt. 2010

(datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING:

de betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

- betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 11.04.2006.

- betrokkene maakt reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 03.02.2006. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land."

2. Over de rechtspleging

Waar verzoeker *in fine* van het verzoekschrift vraagt "de verwerende partij te veroordelen tot de kosten" wijst de Raad er op dat de procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vooralsnog kosteloos zijn.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de tweede bestreden beslissing blijkt dat verzoeker reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten op 3 februari 2006, van een bevel om het grondgebied te verlaten van 7 maart 2007 en van een bevel om het grondgebied te verlaten van 7 maart 2008. Uit de gegevens van het administratief dossier en uit de nota met opmerkingen blijkt verder, wat tevens niet wordt ontkracht door verzoeker, dat hij geen vordering heeft ingeleid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen of bij de Raad van State tegen hogervermelde bevelen. Bijgevolg zijn de bevelen definitief en principieel uitvoerbaar. De uitvoerbaarheid van voormelde bevelen staat los van het thans bestreden bevel. Bijgevolg maakt het bestreden bevel een herhaald bevel uit, waarvan de eventuele nietigverklaring de illegale verblijfssituatie van verzoeker niet wijzigt en voor hem geen nut oplevert omdat verweerder nog steeds het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 3 februari 2006, 7 maart 2007 en 7 maart 2008 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat het ingestelde beroep tegen de tweede bestreden beslissing niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 In het enig middel voert verzoeker de schending aan van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 198.769 van de Raad van State van 9 december 2009, van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsverplichting.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Op 9 december 2009 ging de Raad van State in arrest nr. 198.769 over tot de vernietiging van de "ongedateerde 'instructie' van eind juli 2009 met betrekking tot de toepassing van het oude artikel 9.3 en het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet".

(stuk 3)

Dit arrest werd bij uittreksel bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Ingevolge dit arrest werd de instructie van 19 juli 2009 met betrekking tot de toepassing van het oude artikel 9.3 en het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet integraal vernietigd.

In punt 2.8B van deze vernietigde instructie werd aan diegenen die om een machtiging tot verblijf van langer dan 3 maanden verzochten ex artikel 9bis Vreemdelingenwet een bijkomende voorwaarde opgelegd.

Hij of zij die ingevolge art. 9bis Vreemdelingenwet een machtiging tot een verblijf van langer dan drie maanden wil bekomen moest nu - naast bewezen integratie en het op zak hebben van een arbeidscontract - namelijk ook aantonen dat hij of zij reeds ononderbroken in België verblijft sinds 31 maart 2007.

Deze voorwaarde bracht een belangrijke wijziging aan artikel 9bis van de Vreemdelingenwet toe.

Cf. hierover consideransen 3.3.3. tot 4 van het arrest nr. 198.769 van de Raad van State.

II.2. In de bestreden beslissing leest men:

"Betrokkene beroept zich op criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Betrokkene voldoet evenwel niet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden betreffende de termijnen, die stellen dat een regularisatieaanvraag op basis van punt 2.8B van de instructies moet worden ingediend of aangevuld tijdens de periode van 15 september 2009 tot en met 15 december 2009. "

Nog afgezien van het feit dat de aanvraag op 5 november 2009 gebeurde, en dus niet op 19.02.2010 zoals in de thans bestreden beslissing verkeerdelijk vermeld wordt, leest men dus in de bestreden beslissing dat, ondanks de vernietiging van de instructie en in het bijzonder 2.8B van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art. 9bis van de vreemdelingenwet, de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid deze toch blijft toepassen.

De verwerende partij negeert dus in de bestreden beslissing, die uiteraard een wettig motief moet formaliseren, het gezag van gewijsde van arrest nr. 198.769 van de Raad van State, en blijft de vernietigde voorwaarde toepassen.

Verwerende partij lijkt uit te gaan van een discretionaire bevoegdheid ter zake alsof die zou impliceren dat zij absoluut geen rekening dient te houden met vernietigingsarresten van de Raad van State, en alsof die discretionaire bevoegdheid de verwerende partij in staat zou stellen de vernietigingsarresten van het hoogste administratief rechtscollege van België te overrulen.

Dit terwijl de essentie van arrest nr. 198.769 van de Raad van State er net in bestaat dat het de Staatssecretaris bevoegd voor asiel en migratie niet toekomt om in het kader van zijn discretionaire bevoegdheid - hetzij middels ongedateerde instructies, hetzij middels (cf. bestreden beslissing) een algemeen gekende beleidslijn om vernietigde instructies te blijven toepassen -, wezenlijke ("originele") voorwaarden aan artikel 9bis Vreemdelingenwet toe te voegen!

II.3. Het is dus onbetwistbaar dat de bestreden beslissing het gezag van gewijsde van arrest nr. 198.769 van de Raad van State schendt.

II.4. Hieruit volgt uiteraard dat artikel 9bis Vreemdelingenwet zelf ook geschonden wordt in de bestreden beslissing.

In de bestreden beslissing wordt de regularisatieaanvraag van de verzoekende partij onontvankelijk verklaard op basis van een extra voorwaarde, namelijk sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België verbleven te hebben en het indienen van de aanvraag daartoe tussen 15 september 2009 en 15 december 2009, die niet in art. 9 bis vervat ligt.

De regularisatieaanvraag van de verzoekende partij werd dus onontvankelijk verklaard omwille van een onwettelijk motief. Het is immers de Raad van State zelf die geoordeeld heeft dat deze voorwaarde onwettig is!

II.5. Hieruit volgt dan ook dat de bestreden beslissing tevens een inbreuk vormt op de materiële motiveringsverplichting.

De materiële motiveringsverplichting impliceert immers dat de motieven die het bestuur overwoog bij het nemen van zijn beslissing in rechte aanvaardbaar moeten zijn.

De overweging van de verwerende partij dat het, in het kader van haar discretionaire beleidsruimte ter zake, haar toekomt om de vernietigingsarresten van de Raad van State met de voeten te treden, zelfs te handelen alsof deze niet bestaan, is een motief dat niet in rechte aanvaardbaar is."

4.2 In de nota met opmerkingen zet verweerder het volgende uiteen:

"In een enig middel stelt verzoeker een schending voor van het gezag van gewijsde van arrest nr. 198.769 van de Raad van State van 9 december 2009, van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat de Raad van State de instructies van 19 juli 2009 integraal heeft vernietigd en dat de bestreden beslissing in het bijzonder het criterium 2.8B toch blijft toepassen, waardoor het gezag van gewijsde volgens hem geschonden wordt. Hij meent dat de verwerende partij lijkt uit te gaan van een discretionaire bevoegdheid terwijl het arrest van de Raad van State er volgens hem niet in bestaat dat het aan de Staatssecretaris voor asiel en migratie niet toekomt om in het kader van zijn discretionaire bevoegdheid een algemeen gekende beleidslijn om vernietigde instructies te blijven toepassen. Omwille van die redenen meent verzoeker dat ook artikel 9bis van de vreemdelingenwet geschonden wordt.

Waar verzoeker meent dat de aanvraag niet mocht beoordeeld worden in het licht van de instructies, heeft verwerende partij de eer te antwoorden dat verzoeker niet duidelijk maakt op welke wijze en om welke reden de Staatssecretaris, bevoegd voor migratie en asiel, zijn discretionaire bevoegdheid niet zou kunnen uitoefenen. Immers, het arrest van de Raad van State d.d. 11 december 2009 waarnaar verzoeker verwijst heeft nergens de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris beperkt, waardoor hij zich op rechtmatige wijze geëngageerd heeft om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie, zoals beschreven in de instructies van 19 juli 2009, te blijven toepassen.

De discretionaire beslissingsmacht laat de Staatssecretaris toe om beslissingen te nemen die hij redelijk acht en die niet buiten het wettelijk kader treden. Dientengevolge kan niet worden gesteld dat de

toepassing van de instructies een schending is van het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad van State, noch van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, noch van de materiële motiveringsplicht.

"De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen" (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001; RVV, nr. 14456, 25 juli 2008; RVV nr. 25858, 29 juli 2008) .

Verzoeker slaagt er immers niet in aan te tonen als zou verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing zijn uitgegaan van de verkeerde feitelijke gegevens.

Waar verzoeker meent dat de aanvraag op 5 november 2009 gebeurde en niet op 19 februari 2010, heeft verwerende partij de eer te antwoorden dat op 6 januari 2010 een beslissing tot niet-inoverwegingneming werd genomen aangaande de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9bis, ingediend op 5 november 2009.

Op 19 februari 2010 diende hij dan opnieuw een aanvraag om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, die op 14 september 2010 onontvankelijk werd verklaard.

Verwerende partij merkt tenslotte nog op dat verzoeker op geen enkele wijze de motivering voorzien in de bestreden beslissing probeert te weerleggen. Het feit dat er geen buitengewone omstandigheden worden aangetoond waarom verzoeker de aanvraag niet kan indienen via de gewone procedure wordt door verzoeker immers niet betwist.

Het enig middel is niet ernstig."

4.3 In de bestreden beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, wordt het volgende gemotiveerd: *"Betrokkene beroept zich op criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Betrokkene voldoet evenwel niet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden betreffende de termijnen, die stellen dat een regularisatieaanvraag op basis van punt 2.8B van de instructies moet worden ingediend of aangevuld tijdens de periode van 15 september 2009 tot en met 15 december 2009. De aanvraag art. 9bis werd ingediend op 19.02.2010, dus niet tijdens de vooropgestelde periode."* Verzoeker stelt in essentie dat voormeld motief niet in rechte aanvaardbaar is.

Het hoofdmotief van de bestreden beslissing bestaat erin dat verzoeker geen buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen die de aanvraag in België kan rechtvaardigen.

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of aan diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven."

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

De buitengewone omstandigheden, waarvan sprake in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde die kunnen worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen. De toepassing van artikel 9bis houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in :

1° wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;

2° wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de minister over een ruime appreciatiebevoegdheid;

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om verzoeker een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de verwerende partij na te gaan of zijn aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden. *In casu* is het begrip "buitengewone omstandigheden" aan de orde. Met betrekking tot dit begrip stelt de Raad van State: "dat hij dient aan te tonen dat het voor hem bijzonder moeilijk is terug te keren naar zijn land van oorsprong of naar een land waar hij gemachtigd is te verblijven, om er zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen; dat uit zijn uiteenzetting duidelijk dient te blijken waarin het ingeroepen beletsel precies bestaat; dat als typische buitengewone omstandigheden onder meer konden worden aangevoerd, weliswaar naargelang de concrete omstandigheden van de zaak: de situatie van oorlog of burgeroorlog in het land van herkomst, de afwezigheid aldaar van een Belgische diplomatieke of consulaire post, vervolging in het land van herkomst, moeilijkheden om een paspoort of reistitel te bekommen, ernstige ziekte enz;" (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).

In de aanvraag om machtiging tot verblijf verwijst verzoeker uitdrukkelijk naar het criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19 juli 2009 en geeft hij aan dat hij dit criterium als buitengewone omstandigheid inroept. Verweerder antwoordt dat een regularisatieaanvraag op basis van het criterium 2.8B van de instructies moet worden ingediend of aangevuld tijdens de periode van september 2009 tot en met 15 december 2009. De aanvraag van verzoeker ingediend op 19 februari 2010 werd niet tijdens de vooropgestelde periode ingediend. De Raad stelt bijgevolg vast dat verweerder de aangehaalde buitengewone omstandigheid niet aanneemt omdat de aanvraag niet binnen de vooropgestelde periode is ingediend.

De Raad wijst erop dat het begrip 'buitengewone omstandigheden' beperkt wordt geïnterpreteerd; dat volgens rechtspraak dit omstandigheden zijn die het voor de vreemdeling onmogelijk of zeer moeilijk maken om terug te keren naar zijn land van herkomst; dat het begrip nog verder beperkt wordt door artikel 9bis, § 2 van de Vreemdelingenwet waarin uitdrukkelijk wordt bepaald dat een hele reeks elementen niet als buitengewone omstandigheden kunnen aanvaard worden, namelijk die elementen die al in vorige of andere procedures zijn ingeroepen. Noch uit een bepaling, noch uit de rechtspraak blijkt dat de aangehaalde buitengewone omstandigheden slechts kunnen worden aangenomen indien de aanvraag binnen een "vooropgestelde periode" is ingediend. Bijgevolg legt verweerder een bijkomende voorwaarde op om de aangehaalde buitengewone omstandigheden eventueel aan te nemen door te eisen dat de aanvraag binnen een vooropgestelde periode wordt ingediend.

Daarnaast dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen samen met verzoeker vast te stellen dat de voormelde instructie van 19 juli 2009 door de Raad van State werd vernietigd omdat ze geen ruimte meer toeliet voor appreciatie doordat meteen aan de voorwaarde van de buitengewone omstandigheden zoals voorzien in de Vreemdelingenwet was voldaan, wanneer aan de in de instructie opgenomen criteria wordt voldaan en dit terwijl enkel de wetgever de aanvragende vreemdeling kan ontslaan van de verplichting aan te tonen dat er in zijn geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn. In de mate verweerder in de beslissing aldus stelt dat verzoekers aanvraag niet werd ingediend tijdens de vooropgestelde periode (zoals werd bepaald in de instructie van 19 juli 2009) waardoor het niet ontvankelijk kan worden verklaard, miskent verweerder het vernietigingsarrest van de Raad van State.

Verweerder kan zich in deze niet verschuilen achter zijn ruime discretionaire bevoegdheid. Het is correct dat verweerder ook bij de ontvankelijkheidsfase over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt, doch deze ruime discretionaire bevoegdheid heeft betrekking op de beoordeling van de buitengewone omstandigheden. Verweerder kan zijn ruime appreciatiebevoegdheid niet misbruiken om voorwaarden aan de wet toe te voegen. Voor de beoordeling van de buitengewone omstandigheden is het niet vereist dat de aanvraag binnen een vooropgestelde periode is ingediend.

De eis van deugdelijke motieven is een voorschrift van interne legaliteit. De materiële motiveringsplicht vereist dat elke administratieve rechtshandeling op motieven is gesteund die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Waar verzoeker een bijkomende voorwaarde oplegt, met name dat de aanvraag binnen de vooropgestelde periode moet worden ingediend, alvorens de aangehaalde buitengewone omstandigheden te beoordelen, wordt de motiveringsplicht geschonden.

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht dient te worden aangenomen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN